

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1899-1901. L
84:1 - 7**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Måndag Kvällen 385.

Kära syster!

du har en argus öfver dig i Göteborg. Han tycker inte om att du skäpar med tusens sidor i dina brev utan det tar han sexton öre för. Men de sexton ören äro ingenting, men man får breffen ett dygn senare och det är häroft. Det går beugsnut nog ändå.

Gerda har bjudit nattfrämmarna en frukost med kaffe, dit hon varit bjuden i någon aflägsen världspolis och där frukost skall vara hos henne i två dagar och hon måste väl öfver till mig. Det är rymligt.

Gerda säger att hon är treflig, men det tror jag ej. Färre vintern slappa vi henne på ett fast underbart sätt, på den grund att hennes eller våra barn alltid vara sjuka, nu har ingen sjukdom kommit emellan. Jag har också märkt att när man utgår i familjer med många barn, kan man alltid hoppas att komma ifrån bjudning och vädter, ty de ha ju alltid sjukt. Jag undrar om här är en ohelassare stad. Färre än någon alltid står öfver den, var den halsarum, nu tror jag ej, att den är det -

Jag blef mycket förvånad öfver Jeerting, naturligtvis var min första tanke, att det var en tanke för dig, men så lättminnig är man ju ändå inte, att man tycker nådant på alvor - Det är gräsligt att tänka på att en människas, som man känner och sett lugn och nöjd med sin värld kan råka i sådan förtviflan, att hon går ästad i sinnesförvirring, och dräcker eller mördar sig. Jag tror nog folk har rätt till det alltid står, att självmordet försäkrats af sinnesförvirring, men ett gräsligt lidande måtte det varit innan det kommit så långt. Kan du ha kommit igång. Det blefve du nog glad åt, trots Kall -

Det var en iakttagelse med det där uppställningskapitlet - Ja nu ger jag inga råd, men jag frågar bara, hvarför är första kapitlet bra - Är det ej därför att det är en hel liten novell - Tro aldrig att du kan göra något bra om du ej begagnar novellformen för hvert kapitel. Och det är detta är omöjligt för man vara förfärdigt kort. I det kapitlet där hvargen nåddas Göteborg borde John ~~vara~~ bli kvar i en fattig stoa, ja en fin flicka förestas - Nej jag skulle ju ej ge råd -

Jag har allt sett Henslow såna möblerna genast. Du måtte är ju

ju förtyndade, men i längden du vet, en brosch och en ring och
förresten ingenting, det går ej, och det är detta nummer jag träffat att
sitta i - Det var roligt att du är nöjd, då blir jag det nog också - Du
kommer väl komma på Torsdag eller Fredag - Jag förstår g' Krook, det
var 50 Rn. billigare än jag antagit, nu får det vara som det är och då
jag blir rik, skall jag köpa så mycket hos honom att han får förtjäna
igen detta många gånger om - Jag har fått kvitto på mina pengar, jag
har åtminstone varit en mycket ordentlig betalare - Tycker du, att jag
borde ha skrivit och sagt att han mistag mig, men det hade väl g' se
så fin herra tyckt om - Wenstam frågade om jag ville ha en svart
säng, men det vill jag rätt icke - Hur kommer han hälsa nå deunt. Men
bönja de med gröna möbler &c. m. i Falun -

Tisdag. Jag tillbragte aftonen med Gerdas Rydholighetsfrämmande. Hon ser ej
illa ut och kan tala, som alla komma här, men Bess har ett så beqvämt
sätt att rekommendera folk - "Gladt kan hon varit," säger jag. "Hon har haft
bod i Falun i tolf år, men nu är hon gift med en förvaltare på Horsa bruk. Han
heter Olofson och han ser alldeles ut som en bond. Men de äro rikare nu och ha
ett slagant hem, och hon är så duktig i sitt hus och så knät, att det är det närmsta
mätställe i trakten, Gueselstörren säger att han äter så mycket aice, att det
växer fjäll på ryggen på honom." - Jag tror, att Bess är den enda männi-
ska i landet, som beundrar snälksten, och det gör hon verkligen. Det
är en för hennes supphimmelig dygd. Det skulle bli roligt om hon skulle
bära sig åt om hon helt plötsligt blef rik. Om du visste hvad allt hon har
för bekantkapor i präga om skermadamer och gamla gungfrur och bond-
folk, som komma och hälsar på. Hon bryr sig aldrig om, om hon har trä-
ning, bara de tycka om henne. I julen fick hon i guldslapp af ett bondfolk
en guldgren och tre Rörvar att rätta ut tre sporfvarna - Det var den första
guldklapp jag hört uttala -

Det är ett golväskoridag skall jag säga - Du kommer väl mina möbler aldrig
från - Jag skulle säga, att jag varit riktigt nöjd med dessa två rätta brev ^{frändiga}
Det går en tan af helna igenom dem. Ja, det skulle väl komma - Det var nog
sedan Lindqvist sagt att du var frisk -

Jag undrar hur det kan bli till Pask, jag skulle också till Rökklunda en gång
i vår - Gudskä det är bäst att spara sig till sommaren - Jag trodde verkligen
att du skulle komma och hälsa på mig på vårkanten -
Din beundrare